

CA-NOSTRA

*** ANY QUART NÚM 167 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 30 DE DECEMBRE DE 1911 ***

En Joan Maragall!

En Joan Maragall, el més pur y alt poeta d'Espanya, ja no es entre nosaltres.

Jove encara y al plè de la seva activitat creadora, la Mort li ha aclucat aquells ulls humans tan enamorats de les belleses creades, tan admirats del rastre de Deu en elles, y n'hi ha oberts «uns altres de més grans», com demanava, «per contemplar la faç inmensa del Senyor».

L'ànima popular s'es conmoguda com per la mort de Mossen Jacinto Verdaguer, perquè era en Maragall el Poeta de Catalunya, y la nobilíssim bondat de la seva ànima qui's reflecteix en tota la seva obra, el feia estimable a tots: dins tots els camps, dins tots els països d'Espanya aont en Maragall se coneixia, era seu el cor de tothom y per ell era respectada Catalunya. N'Unanimo, el nostre enemic, el venerava. A Madrid, li deien «altíssim mestre, el més gran dels poetes peninsulars». A Barcelona, alsava la seva veu serena en mitj de les discordies dels partits y s'emainaven davant ell les armes dels contraris.

Se troba en les seves poesies, en els seus articles castellans y catalans, l'expressió de lo més elevat que Catalunya ha sentit en aquets temps. Hi ha, pot ser, erros y alguna vaguetat: lo que mai hi falta es un esperitual y excels idealisme. La seva poesia es poesia de mistic y d'illuminat. En l'*Elogi de la Paraula*, revela «abismes de llum» al comentar l'Evangeli de Sant Joan.

Morí en el Senyor, en braços dels bons fills de Sant Francesc. Morí? Entrá en la immortalitat dels qui deixen una obra com la seva y en la més cobdiciable dels qui viuen en Crist.

Els *Goigs a la Verge de Nuria*, que inserim, es de lo més plenament inspirat que s'es escrit en nostra llengua.

Goigs a la Verge Nuria

*Verge del vall de Nuria,
voltada de soletats,
que inmòvil en la foscuria
y en vostres vestits daurats
ohiu l'eterna canturia
del vent y les tempestats;
verge de la vall de Nuria,
a vos venen les ciutats.*

*Vers vos avancen incertes
per les altes quietuts*

*y els camins desconhuts
de les grans serres desertes.*

*Troben rius que naixent van
en els regnes dels pastors,
y remats esquellejant
lentament pasturadors.*

*Van pels cims celestials
Sobre les montanyes nues...
Les congestes brillen crues
amb blancures immortals.*

*Van per angustes carenes
on del buit amb els afanys
troben, abocant-s'hi apenes,
al fons de les valls serenes
les mirades dels estanys.*

*Y del vent sota la furia,
menys-prehuador dels sentits,
amb els sentits desmaiats,
se'n baixen a la foscuria
de la vostra vall de Nuria
voltada de soletats.*

*Aquí'ns teniu verge tosca,
vagament cercant redós
en el clos misteriós
de vostra capella fosca.*

*Cau la nit per tot arreu...
Nostre cor torna's psalteri
pressentint el sant misteri
tremolós de vostra veu.*

*¿Per què'ns mireu, verge santa,
amb aquèts ulls tan oberts?
Doneu-nos l'esgarrifunsa
dels vells miracles complets!*

*Castigueu nostre esperit
amb tant d'obliuades febres!
Dèu anima a les tenebres,
Dèu-nos la fé de la Nit!*

*Que demà, quant surti el sol,
tornarem a pendre'l vol
per les serres encantades,
i el camí de les cascades
seguiem de sol a sol...*

*Les cascades qui s'estan
allà lluny canta que canta,
tot trenant i destrenant
llur blancura ressonanta
sobre'l negre mur gegant.*

*Copsats per negres alçaries,
aixordats de la remor,
anirem avall com l'aigua
per les goles solitaries
plenes d'abims i frescor.*

*Quan a l'última portella
tot el cel s'aixamplará,
amb alegria novella
veurem la plana més bella
i la verdor que s'hi fa.*

*A l'hivern, quant neva i plou
i la ciutat se remou
brillant d'insomnis y furia,
nostres ulls enlluernats
veurán, allà la foscuria,
l'inmòvil Verge de Nuria
voltada de soletats.*

JOAN MARAGALL.

A N'ANTONI TRUYOL

Abans de contestar a la substancia de les paraules que publicareu a n-el darrer nombre de CA-NOSTRA, hem de fer dues manifestacions:

Una es que no volem que vos ofengueu ni vos cregueu desayrat perquè publicam la contestació en mallorquí, quant el vostre escrit estava en castellà: no ho feim per agraviarvos.

Ho feim perquè aquesta es la costum de la Redacció de CA-NOSTRA, que sempre publica en mallorquí els seus trabays: y además ho feim per veure si el nostro exemple vos mourá a que, si qualche vegada tornau escriure, ho fassiu en mallorquí; perquè lo qu'es en castellà ho feis massa malament; y la gramática castellana y de consiguint la llengua castellana se'n duen una atupada faresta, que de cap manera se merexen: ja qu'elles no tenen res que veure amb les questions que tractam.

La segona declaració es que noltros no volem acceptar la discussió y controversia pública de paraula a que mos desafiau. *Consti* que no la volem acceptar; y *consti* també el motiu perquè no l'acceptam.

No es perquè amaguem els braons. Si los haguessem volguts amagar, no vos hauriem oferides les columnes de CA-NOSTRA: no'n teniem cap necessitat, y podriem haverne prescindit si vos haguessem tenguda por: no

vos ne tenim gens ni una mica.

No es perque noltres mos trobem petits, y no siguem els *millors oradors y polemistes*. Es ver que som petits; y es ver que no som oradors, ni polemistes de primera; pero estam ben persuadits de que per discutir amb vos no importa esser oradors ni polemistes de primera, ni de segona, ni de tercera; ni fins y tot importa esser oradors, ni polemistes de cap classe; basta esser caròlics que coneguen un poc la seva propia religió, tenguen un poc de sentit comú, y hajen llegit menos llibres dolents que vos, y mes llibres bons que vos.

De manera que casi mos feys riayes com demanau oradors y polemistes de primera. ¿Que vos heu pensat esser germanet?

No es tampoch per falta de lloc. Lloc aont cabés tota Inca y encara més el tendriem ben bé si anassem a n-el puig de Sta. Magdalena; ¿no vos pareix que hi cabriem?

Y si vos pensau *qu'els nostros* no hi veurien per por de veure la nostra derrota, y solament hi assistirian els vostros partidaris per apiandir el vostro triomf; y trobau que'l puig de Sta. Magdalena no's indicat per tal concurs, perque té un nom que fa olor de clerical, podríam apelar a n-el Mercat del bestia, qu'es prou espayós y no té aquex inconvenient.

No es idò, per cap d'aqueis motius.

Es, y que consti, perque noltros *volem* que la discussió *quedi escrita tota*, paraula per paraula.

Y ho volem, perque axí será més fácil que s'en enterin tots els inquer. Els qui no puguen llegirla una hora la llegiran s'altra; els que no puguen un dia, ho farán s'altra; comoditat que no's podría tenir amb una discussió de paraula, que qui no hi es, no la sent.

Els qui no saben llegir també s'en podrán enterar, fentla llegir a un altra, un pic, o dos o deu, si importa: de modo que escrita podrá esser més coneguda.

També tindrà un altre ventatge pe'ls lectors: y es que podrán pesar un y altra pic les vostres raons y les nostres; fersen càrrec bé, compararles ab espay per veure de quina part está la veritat. Qui no les entenga a la primera llegida, podrà entendreles a la segona, o tercera. Y axó, está clar que no se podría tenir, si la discussió fos de paraula.

Además tindrà una altre ventatge per noltros que discutim. Y es que per molt que la discussió durí, sempre sabrem lo qu'hem dit un y altra, y les raons qu'ens haurem donades: y no hi haurá perill que qualcun, en un moment d'obuit, vulgue suposar que no haja dit, lo que realment haja dit; o que l'altra haja dit, lo que realment no haja dit. Y els que seguesquen el curs de la discussió també sabrán lo qu'ha dit cada un; sense perill de qu'els engan la memoria, y sense ferse un embolic de les coses dites antes.

Aquexa ventatja, de que lo escrit, queda escrit e invariable, val moltíssim a n-el nostro entendre; perque permet a qualsevol ferse càrrec del veritader estat de la questió en el moment que ho desitji o li convenga.

Per tot axó, que no mos pareix senyal de

por, ni de covardia; sino al contrari senyal d'estar ben segurs del terré que trepitjam, volem noltros ara la discussió escrita, y ja que la hi comensárem, o millor dit, la hi comensareu vos, estam disposats a seguir lahi.

* *

Fetes aquexes manifestacions, que consideram de molta l'importancia perque es puga judicar ab claredat la nostra conducta; y dexant per conta vostro, (perque noltros no'n consumim,) tota la paya del vostro article; qu'es bastanta més de sa que vos pensau, perque quant deys qu'anau a n-el gra, encara seguim amb la paya, vejem qu'es lo que mos deys en sustancia.

* *

Dijo uno de los oradores:..... "El socialismo quiere el reparto, la división de la propiedad, de los bienes." Después hizo otras consideraciones, etc.....

Aquexes paraules del vostre escrit en les quals cita una proposició que deys que feren els oradors, per combatrerla en els párrafos qu'escriuiu després, demostra dues coses.

1.ª Que quant s'ha de discutir amb certes persones es precís escriure ses paraules.

Perque lo hó es que noltros eram a sa vetlada y no sentirem tal afirmació, encara que sentirem altres coses respecte del socialisme. Y axó que no estávem distrets, ni molt menos. Hem preguntat a una partida dels que hi eran si porien ferse càrrec bé del contingut dels discursos, y tampoc no recorden que cap orador dignés axó.

Está clar que poria esser que a tots els qu'hem preguntat, y a noltros mateixos, mos hagués passat per alt, y no ho haguessen notat; però no dexa d'esser raro.

Y encara es més raro que ho dignés amb unes paraules que a la llego parexen vostres; perque encaxen dins el vostro estil y la vostra forma com si fossen dites per vos mateix.

Axó no ho deym perque tenguem cap inconvenient en admetre que ho han dit, o amb aquexes paraules, o amb unes altres; sino perque vos mateix vos conveneu de que, per fogir de duptes, convé que certes discussions sien escrites.

2.ª Que concedint que'ls oradors hajen dit lo que vos deys; tota vegada que voleu suposar qu'aqueixa proposició es un gran desbarat, donau a entendre: o bé que no la compreneu, o bé que no conexen s'història ni el càracter del socialisme.

Perque dins el socialisme hi ha fraccions per tots els gusts; desde l'anarquisme, que segons la definició de'n Bernstein també pertex al socialisme, y es la derrera paraula de la revolució; fins al socialisme, de'n Saint-Simón que va esser el primer que fonementá científicament les idees dominants del socialisme modern, y fundá l'escola socialista propiament dita.

Y ¡mirau lo que son les coses! En Saint-Simón que va esser el primer, no atacá may directament el dret de la propietat particular: y el seu dexeble en Bazard, fixauvoshi bé, Truyol, perque *acabin les injusticies y desigualdats de la constitució actual de la societat,*

demana que sien hereus dels bens y propietats els que tenguen mes mérits; o millor l'Estat sia l'hereu, y los *repartesca* en hereus als més dignes.

No vos pareix qu'axó deu esser *el reparto de la división de la propiedad, de los bienes?*

Y ja veys qu'els qui demanen axó son els primers mestres y pares del socialisme modern.

¿Que més tart en Carlos Marx, n'Engels, en Bebel y en Lasalle han volguda un altra cosa? Y que vos sou partidari d'aqueixa? ¿Que voleu que vos fassem? Amb la mateixa autoritat, els altres volgueren lo qu'hem dit y de consiguent no's cap barbaritat dir que vos deys que digueren els nostros oradors.

Y sobre tot fixauvos en una cosa,

No deys vos mateix que'l socialisme vol socialisar y socialisar tots els medis de producció, fent que l'Estat en sia l'amo?

Y una vegada fet axó ¿com menjarán particulars, si l'Estat mateix no los fa partit fruyt d'aqueixa producció? Y aqueis fruyts ¿serán veritaders bens? Y quant l'Estat o la ciutat repetesca aqueis fruyts, ¿no farà un veritader *reparto de bienes?*

Y en quant al *reparto de la propiedad*, ¿ho sabeu vos que l'anarquisme científic vol la veritadera *divisió de la propiedad*, si no entre els individus, al menos entre les societats obreres que vendrán esser com a families grosses, independents unes de ses altres sense mes lligadures qu'una federació.

Y després d'axó, trobau estrany y vos de nou qu'un orador que parla del socialisme fassi de passada, menció de *divisió de bienes* o *divisió de propiedad?*

No homo, no: a qualsevol que'n sap un poc, axó no'l sorpren: ha d'esser a un altre sia lloco de tot en tals materies.

* *
 Vos desfeys després en alabances del socialisme.

Els miracles del socialisme no están s'han de fer encara; y axí es que poren reparar que totes ses coses que s'alaben del socialisme son *ses qu'ha de fer*, no ses qu'ha fetes. Ses qu'ha fetes no'n merexen d'alabances per axó es qu'els socialistes no tenen més meya que ponderar lo *qu'han de fer*. Per qui mos assegura que ho faán? ¿Quines coses vos donen? Cap, ni una. Esperau alabances quant ho hajen fet.

Per de pronta no's ve que'ls socialistes vulguen l'*emancipació de la classe obrera*.

Ho diuen per fer prossélits; però practica ment no la volen, ni la poren voler; pero saben molt bé qu'el dia que'ls obrers esser guesen *emancipats*; es a dir: fossen ben independents, y estiguessen ben arreglats, y fossen ben instruits y no estiguessen dominats pel vici; ja no voldrien esser socialistes, y no fogirien y el socialisme seria mort.

¡Bona emancipació! y sols no los dexen fer feyna quant volen, y si ells manen que hi haja una vaga, y n'hi ha un que s'atrevesca a fer feyna, el perseguen de mort y li impeden que guanyi el jornal maldement tenga inter-

tous a qui les falta el pal
 Emancipació m'heu dit? Axò es de llengo
 y en teoria. Realment y practicament el socia-
 lisme viu de la fam dels obrers, y procura sos-
 tenirlos en un estat d'excitació y desespera-
 ció continua perque no li fujen: al entretant
 que les fa mil promeses de benestar y de feli-
 citat y de ventura que no se compliran may
 perque ni el socialisme les vol cumplir, ni
 valdament volgués no les compliria, perque
 no's possible de cap manera.

Mos fa llástima (ja ho deyem a una nota)
 pensar qu'heu abandonada la Religió catò-
 lica qu'els vostres pares vos ensanyaren; pe-
 rò mos fa moltíssima de gracia llegir els *po-
 derosos motius* que vos induiren a dexarle.
 Mos deys que va esser perque vos convence-
 reu que es *incompatible con lo; actuales des-
 cubrimientos científicos y con las verdades
 que estos prueban irrefutablemente..... y con
 la verdadera justicia y con la libertad.*

¡El noltros no mos ho porem treurer des
 cap! ¿Que vol dir? Vos heu descubert que
 la Religió catolica es incompatible amb els
 descobriments científics, y amb tot lo de-
 més que deys?

¿Vos? ¿Sabeu tant, y anau a peu?
 ¡Noltros mos ne feym creus!

En Pasteur, el gran metje, no va saber
 trobar aquèxa incompatibilitat, y va esser
 el pare de la medicina moderna y un catòlica
 fervorós.

Le Verrier, el notabilíssim astrònom del si-
 gle XIX, tampoc la sabé trobá, va esser un
 bon catòlic.

Ampere, el mestre de l'electricitat y de les
 seves principals aplicacions, no sabé veure
 lo qu'heu vist vos, y va esser catolic.

Röntgen, qu'admirá tot el món amb els se-
 us raigs X, no descubrí lo qu'heu descubert
 vos, y va esser catolic.

Sechi, que conegué també els secrets de la
 Meteorologia; Mariotte, el gran físic; Carnoy,
 notable autoritat en Biología celular; Alme-
 ra, notabilíssim en Paleontologia; Lesseps,
 l'enginyer del canal de Suez; Eiffel, l'autor in-
 mortal de la torre que du el seu nom; Che-
 vreul, professor de química..... tots aqueys
 mestres en les ciències que tenen més *actua-
 les descubrimientos científicos*: la Medicina,
 l'astronomia, la Física, la Química, la Mete-
 rologia, la Geologia, la Paleontologia, la
 Biología, l'Enginyeria.... tots son estats tan
 curts al costat vostro que ells plegats, y molts
 d'altres que en podriam citar, no han sabut
 trobar lo qu'heu trobat vos tot solet.

Y no sabiem que teniem!

Y lo que passa en les ciències naturals,
 passaria també en la Filosofia y en la Política
 si anassam a fer el matex examen.

Y no mos ho dirieu vos a n-a quins descubri-
 ments científics es contrari la Religió catòli-
 ca? ¿no mos demostrariu per quines cinc
 centes es incompatible amb la verdadera jus-
 ticia?

¡Per amor de Deu!

Noltros lo que creym qu'heu descubert es

que hi ha qualque manament de la lley de
 Deu un poc mal de cumplir; y qu'aixó es en
 vos, com en moltíssims d'altres, la verdadera
 causa de la vostra apostasia.

Però axò son secrets vostros en que no mos
 hem d'aficar; y si vos ofenen, no vaja per es-
 crit.

Solament per acabar vos hem de fer pre-
 sent una cosa.

Creimos, Truyol, que vos avisam per be.

Per dir veritats

no es necesario, no, ser literatos;

però es necessari conexerles a ses veritats y
 sobre qu'es pesquen; si no, fa un mal papé.

Cronicó d'Inca

Dia 16.—A la sacristia de Sant Francesc
 s'están verificant obres d'importancia. Parex
 que les voltes del sóril amenassaven ruina y
 els frares s'han vist precissats a ferlo nou y
 reforzar les parets que han trobades bastant
 coicovades.

Ara queda una sacristia magnifica y de-
 munt ella una sala que hi caben 200 persones
 que se profitará per reunions de la Tercera
 Orde.

Els frares, sens poder, hi duen gastades un
 parey de mil pessetes ab una obra que no'n
 feyen contes.

Dins els buys de les voltes hi han trobat
 algunes gerres rares dignes de figurar en qual-
 sevol arqueologia.

Dia 23.—Sabem per referencies que'ls
 alumns del col·legi de Sant Tomàs de Aquí-
 no donen anit una funció dramática a n-el
 teatre del Circol d'Obrers Catòlics. Ses en-
 trades son per invitació.

Dia 24.—A Sant Francesc, se fa la festa de
 la Mare de Deu de la Esperansa que tots els
 anys li consagra l'Amo'n Vicens Ensenyat,
 important fabricant de texits d'aquesta Ciutat.
 E-hi fa un hermós penegiric Mossen Jaume
 Sastre de Lluchmajor y les funcions resulten
 solemnisimes.

—A la scietat "La Constancia,, ab motiu
 de la renovació de les Juntes hi ha forsa de
 lluyta electoral, sortint réelegits per una ma-
 joria de més de 300 vots contra 85 el perso-
 nal que va a continuació.

Junta Directiva:—President: D. Joan Co-
 li Pujol.—Vice-President: D. Ramón Reus
 Campins.—Vocals: D. Jaume Martorell Bel-
 trán, D. Pau Mir Llabrés, D. Joan Dome-
 nech Morro, D. Antoni Janer Domenech.—
 Contador: D. Joan Pieras Ramis.—Secretari:
 D. Joseph Rotger Vida:— Vice-Secretari: D.
 Antoni Salas Grau.—Depositari: D. Gabriel
 Guasp Alzamora.

Junta Consultiva:—D. Antoni Serra Bar-
 celó, D. Antoni Gual Martorell, D. Gaspar
 Llopis García, D. Antoni Ramis Tru-
 yol, D. Mateu Pujadas Mateu, D. Pere An-
 toni Payeras Llompart, D. Joseph Aguiló For-
 teza D. Rafel Villalonga Mateu, D. Antoni
 Martorell Planas, D. Antoni Seguí Fiol.

—El Circol d'Obrers Catòlics també reno-
 va la mitat de Junta, quedant constituída en
 la forma següent:

President: D. Joan Pieras Ramis.—Vice-
 President: D. Miquel Esteva Llompart.—De-
 positari: D. Joseph Oliver Campins.—Vice-De-
 positari: D. Miquel Fé Llompart.—Bibliote-
 cari: D. Miquel Seguí Mateu.—Vocals: D.
 Ramón Reus Campins, D. Sebastiá Garau
 Llinás, D. Mateu Estrany Pujadas, D. Pere
 J. Llompart Truyol.—Secretari: D. Miquel
 Pujadas Borrás.—Vice-Secretari: D. Joan
 Ramis Rayó.

—En nostres iglesies se celebren Matines
 de Nadal y missa cantada a mitja nit, vejent-
 se molt concorregudes en lo major orde y
 compostura. A Sant Francesc se celebren les
 tres misses seguides y se dona la comunió a
 uns 300 feels.

—Després de deu anys qu'hem passat
 sens anar a les urnes, ara se preparen unes
 eleccions, per diputat provincial que parex
 que serán encarnissades. Els partits lliberal y
 conservador se moven, fent propaganda elec-
 toral per tot arreu qu'es una comedia. A n-el
Circulo (Lliberal) fan discursos y diven
 qu'Antoni Truyol e-hi predica; aquell gran
 orador y polamista que ha manifestat renegar
 del catolicisme y qu'en vol en qui alena d'o-
 radors dels nostros. ¡Ab bon element conten!
 Els Conservadors fan ses arengues a n-els
 baixos del Circol d'Obrers Catòlics.

Els lliberals apoyen a D. Joan Llobera y
 Martorell de Pollensa. Els conservadors a D.
 Joan Alzina Llobera (l'Amo'n Joan de ses Mon-
 jes) d'Inca, persona prestigiosa que sempre
 qu'ha intervengut en les coses de la Casa de la
 Vila s'es distingit per la seua rigurosa Admi-
 nistració.

—Hem vist un preciós armonium de veus
 molt sonores que Mossen Guillem Pujades y
 D.ª Maria Bennassar (de Son Frara) han
 comprat a mitjes de sos propis diners per re-
 galar a Santa Magdalena de quina iglesia son
 Rector y Capillera els donants.

El Cronista.

(Continuará)

Notícies

ERRO NO FA PAGAMENT.

Una bona persona de Llubi s'es acostada
 a n-aquesta Redacció suplicantnos que fessen
 públic que'l Dijous de Nadal va vendre a
 n-el mercat d'Inca una porcella donantli un
 papé de 250 pessetes per un de 25 y, com vol
 anar al cel y no vol res de nigú, cerca l'inte-
 rasat per tornarli lo qu'es seu, però com no'l
 conex ho fa públic.

La persona que ho sia pot acostarse a n-a-
 questa Redacció y n'hi darem mes aclaricis.

VA CAURE EN BONES MANS

La setmana passada el Cap de la Estació,
 D. Jaume Puigserver, va trobar demunt sa
 taula una cartera ab valors y recordant que
 D. Refael Payeras havia entrat a son despax
 va enviar un mossó a dit senyor per entre-
 garli-hi si era seua, el qual ja tornava arrera
 per haverse temut de la falta.

Contaren els billets de banc y n'hi va ha-
 ver 18 de 500 pessetes cada un.

La Companyia del Ferro-Carril de Mallorca
 pot estar orgullosa de tenir personal tant
 honrat com el Sr. Puigserver que s'afanya
 sempre per cumplir en s'obligació.

Cultura Popular

POY DE LES GALLINES

Hi ha diferents medis de destruirlo; el liússol per exemple, que dona bons resultats. Pero cap tan facil com el que anám a dir:

Basta posar un trosset de cànfora que pugui durar los dies que la gallina covi els ous, per conservar lo niu nets de poyos.

Fins en les nieres de pondre convendrá sempre emprar aquest tan senzill y eficás preservatiu.

LLIBRERIA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudes

FLORETES

de San Francesch, traducció Catalana seguida d'un estudi sobre Sant Francesch a Catalunya per lo Rnt. Mossen Jaume, Canonge de Vich, val una peseta.

CATECISMO

del Santo Matrimonio pel Rnt. P. J. Hoppenot y traduí del Francès per Mossen Joseph Perelló, obra precedida de cartas de aprovació de molts Cadernals, Arquebisbes y Bisbes de France.—1'50 ptes en rústica y 2 en tela.

MANUAL

de la venerable Tercera de N. S. P. Sant Francesch dispost y ordnat segons les últimes decisions de la Sagrada Congregació per M. R. P. Fra Jeroni Aguillo Lopez de Turiso. Val 7 reals.

ENCICLOPEDIA

Jurídica Española que publica la casa Seix de Barcelona, III tom. Val, com els demés, 18'50 ptes. el tom enquadernat.

ALMANAQUE

de la Familia Cristiana per l'any 1912. Any 23 de la seua publicació, val una peseta.

PUBLICACIONES ESPAÑOLAS

de la Casa Editorial de B. Heder, de Friburgo de Brisgoria (Alemania).

MANUAL

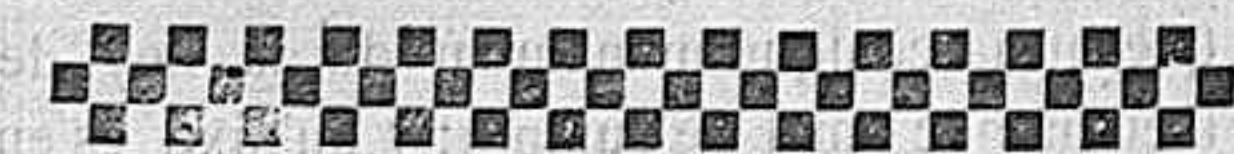
de Estudios Bíblicos arreglats pels països de la llengua Castellana pel Dr. D. Manuel Lago y Gonzalez Bisbe de Osma. Du molts de gravats y tres mapes.

Venals

Hi ha unes portes veyes de ausina, de poral de carré, que están en bon estat y que durarán més qu'unes noves de trinquis.

També hi ha un carro de feyna mitjantser el qual donarán en xaripa.

A n-aquesta Imprenta en darán raó.

ALMACENES == MONTANER

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

== PALMA ==

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Gorbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL "CAN BITLA,"

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONOMICA

Crida

En la plassa de Lluch hi ha una casa venal en tres aygovesos, tres pisos y un poc de corral, propietat de medó María Segura Forteza.

Qui vol més aclaricies que se veja* en la propietaria que viu a la mencionada casa.

DIETARIS PER L'ANY 1912

A nostra Llibreria en tenim de fuya y de mitja fuya per dia, de bona enquadernació, que tenen les guies Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla y de Palma de Mallorca, y duen una infinitat de dates útils.

Se venen 1'75 y 1'25 ptes. respectivament.

CALENDARI AMERICANS

Blocs del Cor de Jesús
de Sant Antoni de Padua

Comuns

Gran varietat de Cartons hermosos y barato que vos veureu embarassats per triar.

Flors de Tardor

POESIES DE

Antoni Gelabert y Cane

ab prólech de Mn. Llorens Riber

Mestré en Gay Saber

Se venen a 1'50 ptes. l'exemplar a n-aquesta llibreria.

CASA PARA ALQUILAR

Hay una con dos pisos, cochera, jardín y agua en abundancia. Para más informes dirigirse á D. Miguel Pujadas, Abogado.—Cruz 2.—INCA.

IMPRENTA DE CA-NOSTRA

Se confecciona tota classe de modelació de Juljats municipals y Caxes rurals baix de inteligents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prou raó y economia.

INCA, MURTA, 5.

LOS PREVISORES

DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro para pensiones, capital ilimitado y constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1.300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 socios y 13.025.000 ptes. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas Far

ORIENTE 12. INCA.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latín

La "Traducción interinea del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Limonh, por don Pablo Ferrer, Pbro.," es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal por ser un método práctico para aprender traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Durán Murta 5, a precio de dos pesetas el ejemplar.

Llibreria de Miquel Durán

LIBRETA DE INQUILINATO

Aquesta libreta es molt convenient per formalisar els arrendaments de cases y pisos, pues a més del contracte dú 96 rebuts mensuals, trimestrals o anyals, axí com se vol. Val 10 céntims una, y a pesseta la dotzena.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu: a dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a nostra Llibreria per 100 pessetes cad'any, y paguin tot d'una, les regalám la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARTURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5.—INCA.